

Maandag 8 februari

Negende Gesprek

R. Als ik probeer om in de praktijk te brengen wat Z.H. uitlegde over het brengen van de gedachten in een notendop, en ze zo op bepaalde tijden te reduceren tot een symbool of punt, dan zorgt dat ervoor dat ik meer wil weten over hoe de techniek van Pratyahara te gebruiken. Het liet me in slaap vallen en gaf gelukzaligheid toen ik wakker werd.

Is er een soortgelijke oefening die men gedurende de dag zou kunnen doen (bovenop de twee goede halve uren meditatie) om iemand aan de Atman te herinneren?

Z.H. (Nog met betrekking tot de techniek om 's nachts te slapen): Deze oefening kan door getallen versterkt worden. Zodra men de Mantra start, denkt men aan Nr 1, en dan bij de volgende herhaling van Mantra denk aan Nr. 2 en zo verder (zoveel als men daar tijd voor vindt) van 1 tot 2, 3, 4, 5, etc. De getallen hoeven niet uitgesproken te worden maar alleen voor de geest gebracht te worden. Dit zal aandacht en concentratie toevoegen aan het nutteloze zorgen maken dat slaap verdrijft. Er is nog een andere manier. Een slapeloze nacht komt door het bezig zijn van de geest met vele nutteloze soorten zorgen. Dit put iemands energie uit zonder enig nut. Diepe voortdurende slaap wordt weggehouden, en zelfs als de slaap komt, komt deze alleen voor een korte tijd, en zal nooit diep genoeg zijn om iemands energie weer opnieuw op te laden vanuit het causale niveau. Men zou het proces moeten keren door Spirituele ideeën op te nemen en de geest bezig te houden met betere en nuttige activiteit. Men kan over de grootsheid en de goedheid van het Absolute denken en deze uitvinden of de begrensdheid van iemands eigen individualiteit. De Geschriften leveren veel van zulk materiaal. Deze nieuwe activiteit zal de onnodige zorgelijke activiteit onmiddellijk verdrijven. Dit Spirituele denken is alleen mogelijk door een Systeem van rede en autoriteit (van de geschriften of van wijze Mensen). Deze activiteit zal dus scherpe aandacht en concentratie vereisen. Activiteit van dit soort zal omdat het Sattvisch is een Sattvisch resultaat geven; de rede zal ideeën en complicaties verhelderen, ongecontroleerd zorgen maken ontwortelen en juiste aandacht en concentratie met zich meebrengen; dit alles zal vanzelfsprekend op zijn beurt slaap en rust nodig maken. Dus iemand zal op het fysieke niveau slaap krijgen, helderheid van ideeën op het subtiële niveau en Sattva op het causale niveau.

R. Net toen ik op het punt stond om te gaan slapen, na het uitspreken van de Mantra, had ik plotseling een prachtig gevoel en zag het ontmoeten van de strijdswagen van Arjuna als de Jiv-Atman en de strijdswagen van de Heer Krishna als de Param-Atman tussen de twee legers, goed en slecht. Dit kwam als gevolg van het toneelstuk van Krishna. Het geeft een gevoel van Sattva steeds als ik er sindsdien aan denk.

Z.H. Het komt door goed Samskara (Essentie) dat zo'n visie of ervaring oprijst. Het Absolute of de Atman is vrij, Alwetend en immer gelukzalig. Deze schepping is Zijn 'Leela' (spel) die ook gelukzalig is. Zijn spel is eeuwig, en wie ook aan die 'Leela' deelneemt, zal ook deel hebben aan de goedheid, vrijheid en gelukzaligheid. Wanneer men tijdens het slapen of waken, denkt aan of glimpen opvangt van Zijn spel en Zijn goedheid, wordt men door Sattva ondersteund die te danken is aan zijn goede Samskar of essentie. Wanneer de geest tot rust wordt gebracht, neemt de essentie of Samskara het over en projecteert van binnenuit voorwerpen of visioenen. Goede projectie komt voort uit goed Samskara en slechte projecties uit slecht Samskara. De meditatie is ook gemaakt om precies dat te doen, zodat het individu meer Sattva heeft en meer energie kan krijgen voor vooruitgang.

In het vierde hoofdstuk van de Gitta, zegt Krishna dat hoewel het viervoudige kasten systeem door Mij geschapen werd via de differentiatie van Gunas en Karma, dat Ik de onveranderlijke niet-doener ben. Handelingen bevleken Mij niet en evenmin heb Ik dorst naar resultaten. Wie Mij aldus kent wordt evenmin gebonden door handeling.

Dit betekent dat het zwelgen in zulke goede gedachten of visioenen op geen enkele manier een activiteit zal zijn die bindingen maakt, want dit alles zuivert het individu en leidt hem naar vrijheid. De Schepping komt, wordt onderhouden

en uiteindelijk weer teruggetrokken in het Absolute; en mensen die dit alles zien als 'Leela' (een spel), nemen deel aan deze schepping, onderhouden haar en vloeien terug in Sat, Chit en Ananda.

R. Hierover is een vraag van een dame uit Londen die samen met mij initieert:

Miss P. Scrutton. "Het herinneren van het bestaan van de Atman in mijzelf". Gedurende de dag kan ik de smaak van hogere ervaringen in mijzelf herinneren. Wanneer ik gedurende korte ogenblikken 'wakker word', probeer ik om het Goddelijke in de geest te dragen om mijzelf op te tillen uit het niveau van het gewone leven. Om te herinneren dat ikzelf goddelijk ben, moet ik aan een grote boom denken, over mijzelf als een blad dat door een grote levenskracht aan dat wonderbaarlijke wezen ben verbonden dat zichzelf uitspreidt in grote wortels in de aarde.

Hoe kan ik eenvoudiger voelen, dat deze Goddelijke persoon in mij is? Niet alleen dat ik zonder Hem er niet kan zijn, maar dat Hij in mij bestaat? Gewoonlijk is het heel gemakkelijk om in jezelf te geloven, dan kan gewoon, dat men iemand is. Het is moeilijker om te geloven en jezelf te herinneren op een werkelijk praktische manier – om dit geloof te leven.

Z.H. In het 15^e hoofdstuk van de Bhagavad Gita wordt hetzelfde idee volledig beschreven, daar waar Krishna zegt:

Ik ben de wortel van deze grote boom van het universum die zijn begin heeft boven Mij. De bomen op aarde krijgen hun voedsel van beneden en hun vorm groeit omhoog, terwijl deze universele boom zijn wortels boven heeft, hetgeen in het Absolute is; hij krijgt zijn levenskracht van Hem en manifesteert zich als takken, bladeren, vruchten en bloemen.

Van de bladeren wordt gezegd dat ze de Vedas (Chandas) zijn, het woord of de klank. De individuen in het universum in de veelvoudige vormen zijn niets dan klanken, en manifesteren zich zoals ze zijn al naar gelang hun betekenis en functie. In de natuur is een zaad de belichaming van een smaak of geur die zijn vrucht produceerde, terwijl het het zaad in zich vasthoudt voor verdere voortplanting. In het geval van de grote universele boom, is het werkelijke zaad het Absolute dat zich door de tijd heen verspreidt om de miljoenen vormen zoals van ons allemaal te manifesteren. In feite behouden individuen ook dezelfde mogelijkheid van de smaak van gelukzaligheid die het oorspronkelijke zaad heeft.

Dit is alles wat we moeten begrijpen en waar we naar moeten leven. Het sap van de levenskracht van alle vormen is van het Absolute; Sat, Chit en Ananda. Als men zich dit aldoor herinnert, kan men daar naar handelen. Wanneer mensen wat vormen en namen om zich heen zien, zoeken ze niet naar de oorzaak van al deze vormen. Rede, meditatie en Kennis laten zien dat ze allemaal hun oorsprong hebben in hetzelfde enkele Absolute. Omdat mensen dit feit vergeten, schrijft de Leraar hen 'discipline' voor, meditatie en ware Kennis; en met aandacht zal men spoedig dit Goddelijke binnenin en buiten leren leven. Iemand die het Absolute herinnert, herinnert Zelf, en wie aldoor in het Zelf is, is in het Goddelijke.

R. Bij het trachten deze herinnering van het Absolute gedurende de dag op te halen, gaf ik een paar mensen van de seniore groep de beschrijving van de Dakshina-Murti, en hier is het resultaat bij een persoon van wie hier de vraag komt:

Mrs. N. Douglas-Henry. In het streven naar meditatie merk ik dat ik me steeds meer naar eenvoud keer. Het hand symbool dat u liet zien (wijsvinger gevouwen tegen de duim) helpt me zeer. Het herinnert me zonder woorden aan wat ik aan het proberen ben om te doen en het lijkt – voor mij – de beste manier om innerlijke spraak af te snijden. Zijn er misschien nog andere tekens en symbolen die u naar ons terug kunt brengen van Zijne Heiligheid?

Z.H. Het teken dat u noemt wordt gesymboliseerd als Jnana Mudra (Kennis symbool). In deze staat buigt de wijsvinger zich neer om de duim te ontmoeten. De wijsvinger vertegenwoordigt hier het Ahankara (ego) van de Jiva (de persoon) die zich neer buigt om de Param-Atman te ontmoeten en de andere drie vingers symboliseren Prakriti (zijn natuur) die gebonden is door de Wet van Drie die zich overal herhaalt. Het individu moet boven de Wet van de Drie Gunas oprijzen door voortdurend in eenheid met het Absolute te zijn om van de volle Kennis van het Absolute te genieten. Wanneer deze ervaring zich openbaart zullen er in de loop van de tijd in de ontwikkeling van het individu vele lagen van fijnere en fijnere Kennis in zijn vizier komen.

R. Bij het volgen van wat ik begreep van het oorspronkelijke eigen gedicht van de Shankaracharya (Daksina-Murti), als men deze Mudra uitvoert wanneer men alleen is en mediteert, merkte ik dat je op andere momenten eenvoudig deze staat kan bereiken met het beeld in de geest zonder het met de hand te doen. Is dit toegestaan?

Z.H. De eerste Shankaracharya associeerde deze Mudra (positie of symbool) met zijn beroemde principe dat alleen Brahman de Waarheid is en het universum illusie, en dat er volledige eenheid is van Jiv-Atman (Individuele Zelf) en de Brahman. Brahman is de duim. Wijsvinger is de Jiva, en de drie andere vingers zijn het spel van de Gunas in het universum (wat illusoir of ingebeeld is). De leiders van alle takken van het Vedanta systeem hebben dit gebruikt; en er wordt gezegd dat Rama zelf dit symbool gebruikte toen hij zijn volk in Ayodhya regeerde om het Eenzijn van de mens met het Absolute aan te duiden.

De wijsvinger staat voor Ahankara (Persoonlijke ego). In deze vinger zit Rajas in overvloed. Als men deze vinger zou wijzen naar een kleine pompenscheut, zal die uitdrogen en doodgaan. Deze vinger wordt altijd gebruikt voor disciplines, orders, bevelen, vermaningen en bedreigingen. Dit is een harde en zeer rajasische vinger. Deze moet verenigd worden met de Waarheid of het Absolute.

De middelvinger wordt gebruikt voor alle maatregelen die met de mens en de wereld in het algemeen te maken hebben. De ringvinger wordt alleen gebruikt voor alle ceremoniële en rituele werken. Het meest zalven wordt met deze vinger gedaan. In verloving en trouwceremonies van de meeste landen wordt de ring aan deze vinger gedaan. De pink heeft een genezende uitwerking. Men kan deze vinger tegen de duim of de handpalm wrijven, en dan over de zere plek bewegen en deze zal genezen.

Wanneer men een rozenkrans gebruikt zouden alleen de middelvinger, de ringvinger en de duim gebruikt moeten worden, want er is vastgelegd dat de wijsvinger de kralen niet zou moeten raken, aangezien deze hem onrein zou maken.

De hand vertegenwoordigt de Krachten in handeling; deze vingers hebben zo verschillende functies en gebruik van deze vingers geven deze Krachten door. Als de jonge scheut van de pompoen (zonder dat die ogen heeft) de boodschap van vermaning van een van de vijf vingers krijgt, zullen ook andere wezens de boodschap krijgen en dienovereenkomstig handelen. Als je met je wijsvinger wijst naar een heer, zou hij zich beledigd voelen!

R. Ging Z.H. iets zeggen over houding (hoe we zitten) of de Mudra gebruiken tijdens de meditatie?

Z.H. De meditatie houding die in het Westen gebruikt wordt, heeft bepaalde begrenzingen. De traditie in India is om met gekruiste benen te zitten en de linkerhandpalm onder de rechthandpalm te leggen op het punt waar de voeten elkaar kruisen. De linkerhand staat symbool voor Prakriti (Natuur) en de rechterhand vertegenwoordigt het Absolute (zijn Schepper); dus de Prakriti wordt onder het absolute geplaatst. Of zoals de Jnana Mudra die voor u is beschreven, leg beide handen in de vorm van deze Mudra en leg ze op beide knieën in de positie van de gekruiste benen zodat de drie vingers van elke hand naar beneden liggen, met de palmen omhoog. Als u op een stoel zit, maken de armleuningen het niet comfortabel. Zelfs je eigen armen samen neerleggen is niet comfortabel en het meeste wat men dus kan doen is om de handen op elke dij te leggen. Het is beter om een stoel zonder armleuningen te gebruiken.

Dinsdag 9 februari

Tiende Gesprek

Nederland, Mw. D. van Oyen. Wat is de volgende stap als je werkelijk hebt gezien dat alleen de Aman Waarheid is, en de rest enkel Maya? Duurt het lang om dit het hele wezen te laten doordrenken? Het verlaat de geest nu nooit meer, maar het zoekt naar een manier om zich te manifesteren – ik heb opgemerkt dat de wensen van het 'ego' steeds minder belangrijk worden – toch heeft het niets met onverschilligheid te maken. Het is alleen dat er minder wensen en verlangens in dit gebied zijn.

Z.H. Wanneer dit idee (dat Atman alleen Waarheid is en de rest Maya of illusie is) volledig geapprecieerd wordt, zal men een uitbreiding van Licht, kracht, Kennis en dienstbaarheid ervaren, en de begrensde ideeën over individualiteit en relaties zullen hun grenzen verbreken en zullen zich uitbreiden in verhouding tot de diepte waarmee dit idee in het wezen is geworteld. Het wezen zal vol enthousiasme zijn en men zal van nature in staat zijn om meer te kennen, meer te onderwijzen en velen meer te dienen dan men gewoon was. De wereld zal een familie worden. Het begrensde zal onbegrensd worden, klein zal groot worden, en duisternis zal veranderd worden in Licht. Liefde zal overal de overhand hebben. Het individu zal allen liefhebben, en alle anderen zullen het individu liefhebben. In het twaalfde hoofdstuk van de Bhagavad Gita zegt Krishna dat, wie Mij liefheeft, iedereen in de wereld zal liefhebben en ook door hen bemind zal worden; want als liefde de overhand heeft, komt het antwoord van beide kanten. Deze Kennis manifesteren is de familie uitbreiden, de dienstbaarheid wordt aan veel meer mensen aangeboden, en liefde wordt over ieder uitgegoten.

Als liefde, Kennis en dienstbaarheid aan het toenemen zijn, zou ik aannemen dat het idee dat de Atman alleen Waarheid is, zich manifesteert. In dit stadium is de Ahankara volledig gezuiverd en het Licht, kracht en kennis van de Atman worden weerspiegeld in iemands binnenste Wezen en in de wereld buiten, net als een helder glas licht gelijkelijk binnen en buiten laat schijnen; als er in plaats daarvan een ondoorzichtige aarden muur van afgescheiden ego wordt gecreëerd, dan zal het licht binnen schijnen en zal natuurlijk wat warmte produceren; maar licht en warmte worden erbuiten niet beschikbaar gemaakt. Dit idee zal als het volkomen geapprecieerd wordt het Wezen zuiveren en een volle weerspiegeling van kracht, Kennis, gelukzaligheid en dienstbaarheid toestaan.

R. We hebben dit hier op een prachtige manier zien gebeuren, in het verspreiden van en naar de Shankaracharya en zijn Traditie, en al deze fijne mensen hier proberen liefde over te dragen.

U.S.A. Mr. Grigg (Boston). Bij het proberen om bedoelingen (d.w.z. gedachten) en daden overeen te laten komen, lijkt men vaak tegen een staat van traagheid in het lichaam aan te lopen. Bijvoorbeeld, men weet dat men een nuttige oefening zou moeten oefenen, zoals kalligrafie of muziek, en iets in iemand lijkt dat ook te willen, maar men ziet zichzelf in plaats daarvan terug bij het kijken naar de televisie – wat zelden een verlichte bezigheid is! De sleutel lijkt te liggen in het voeden en versterken van het hart, d.w.z. het emotionele centrum. Is er hulp die de Shgankaracharya bij dit probleem kan geven, alstublieft?

Z.H. Dit komt door de ongeoefende Manas, die altijd bereid is om te vallen voor grovere voorwerpen die meestal verbonden zijn met fysieke en zintuiglijke genietingen. Manas beschouwt ze als belangrijker, en houdt er dus van in zulke activiteiten te verblijven. Wereldse fysieke dingen hebben een bepaald belang in het leven waar aandacht aan gegeven moet worden maar werk aan Zelfrealisatie heeft ook bepaalde belangrijke factoren die iemands aandacht nodig hebben. Op die manier scheppen de trekkracht van de wereld en de trekkracht van de School conflicten. Men vraagt zich af wat men eerst moet doen.

Dit is het domein van de rede (Buddhi). De rede is er om te besluiten wat nuttiger is voor de Atman, en dit kan alleen voortkomen uit persoonlijke ervaring. Als men zijn activiteiten observeert zal men spoedig bemerken wat meer en blijvende goedheid zal geven. Als men het belang van goed werk heeft gevonden, zou men er bij moeten blijven. Als men een belangrijk iemand moet opzoeken, besteedt men meer tijd en zorg om hem te ontmoeten. Het Schoolwerk is er om de belangrijkste van allemaal te ontmoeten, dus logisch moet men precies dat doen. Als men dat nalaat, heeft men het belang niet geweten; want met die Kennis, kan niemand het zich echt veroorloven om in minderwaardige dingen te zwelgen.

Manas (de wensende geest) gaat voor plezier; Buddhi staat voor het goede; en het goede is belangrijk in vergelijking met plezier. Volg de Buddhi en oefen steeds weer met gewoon goed werken. Weet zeker wat belangrijk is; als je dat hebt gedaan heb je niemand meer nodig die je vertelt wat je moet doen.

Een moeder helpt haar kind bij het leren lopen en dan laat ze zijn hand los. Het kind kan vallen, en als hij valt geeft de moeder weer steun en probeert het steeds weer tot het kind zelf kan lopen. Het kind vertrouwt de moeder.

De School is de Spirituele moeder; volg haar, ze vraagt je om werk te doen voor je eigen hulp. Hoe meer je tijd doorbrengt met goede activiteit, hoe meer goeds er beschikbaar zal zijn, en in de loop van de tijd zul je een smaak ontwikkelen voor

goede activiteit wat op een dag natuurlijk zal zijn; de Manas zal geoefend zijn om belangrijker werk eerder te doen dan minder belangrijk werk.

Kinderen moeten meer aandacht geven om iets te leren. De nieuwe leraar moet ook studeren om les te geven, maar niet zoals de kinderen. Een ervaren onderwijzer loopt eenvoudig naar binnen, en zonder enige inspanning geeft hij zijn onderwijs; en dit alles alleen omdat men zijn werk steeds weer oefent tot het natuurlijk en gemakkelijk is geworden.

Londen. Mr. Allan. Alle kennis is er altijd en is altijd beschikbaar, maar ze behoort ons niet toe. Een flits van begrip! Toch zal die, door die van mij te maken, begrenzen, en misschien vernietigen. Waarheid die in een eenvoudige zin zo goddelijke gegeven wordt dat het de wijsheid van vele boeken bevat. Hoe moeten we dan op het fysieke niveau met elkaar communiceren?

Z.H. Kennis is het materiaal van Bewustzijn en het is altijd en op iedere plaats beschikbaar. Dit wordt op twee manieren ervaren als Aham (ik ben) of Idam (dit is of dat is). Alle Kennis die die uit deze twee soorten ervaring is samengesteld, kan alleen verkregen worden door machinerie die aan alle wezens verstrekt is. De machinerie bestaat uit de zintuigen, Manas, Buddhi, Chitta en Ahankara. Deze zijn alles wat men heeft want er is geen ander instrument van kennis. Dus men kan alle Kennis via deze machinerie verkrijgen. Deze machinerie wordt ook geschapen door het Zelf die het gebruikt, en heeft dus alle mogelijke functies om de Kennis uit te voeren. Alleen hiermee kun je ervaren, weten, de Kennis opschrijven en er gebruik van maken in communicatie. Het mag zo lijken dat door het op te eisen of het 'van mij' te maken, Kennis begrensd is; maar als men wist dat het overal was en beschikbaar voor allen die de moeite nemen hun machinerie te gebruiken, dan zou het een onnodige last zijn om het op te eisen of het 'van mij' te maken. Mat wat je ook doet, opeisen of niet, je moet ervaren om het te krijgen.

Ogen zien alles; maar het oog ziet niet zelf, en toch weten we allemaal dat zien alleen gedaan wordt door het oog. Men kan alle 'Idam' zien, de wereld om je heen; maar je kunt iemands Manas of Buddhi, Chitta of Ahankara niet zien. Door gevolgtrekkingen uit hun werk, weten we allemaal dat ze er zijn – maar alleen door onze eigen ervaring – en we kennen hen als 'mijn' Manas of 'mijn' Buddhi. Als deze machinerie juist gebruikt wordt dan zullen alle kennis en gevolgtrekkingen juist zijn.

De vraag naar communicatie veronderstelt ervaring. Als men ervaring heeft, hoeft men alleen de taal te leren en volledig te communiceren met hen die dezelfde ervaring hebben, of konden hebben en die je taal kennen. Aangezien alle mensen dezelfde machinerie hebben, is er geen obstakel in Kennis en communicatie.

Aham (ik ben) ervaart alles door het subtiele lichaam en de zintuigen, maar Aham kan niet ervaren worden door het subtiele lichaam en de zintuigen. Alleen Idam wordt ervaren door het subtiele lichaam van Manas, Buddhi, Chitta en de zintuigen. Idam is samengesteld uit Pratyaksha (inherent of aanwezig voor de zintuigen) en Paroksha (voorbij of weg van de zintuigen maar begrepen door de geest). Aham is noch Pratyaksha noch Paroksha dus wordt het Aparoksha genoemd, dat wil zeggen, 'niet voorbij'. Men kan de kenner op geen enkele manier kennen, want de Kenner alleen is de oorzaak en de ervaarder van kenbare dingen. De Aham of het Zelf is Waarheid, Bewustzijn en Gelukzaligheid. Niemand kan ooit de Waarheid, Bewustzijn of Gelukzaligheid laten zien want ze worden altijd ervaren via iets en dingen zijn altijd fysiek. Op zijn hoogst kan men Waarheid definiëren als dat wat hetzelfde blijft in alle drie de tijden, dat wil zeggen blijft hetzelfde in verleden, heden en toekomst. In de fysieke wereld is er niets dat hetzelfde kan blijven in verleden, heden en toekomst; alleen Bewustzijn of Gelukzaligheid of Waarheid blijven hetzelfde, en dat is het Zelf dat alle dingen ervaart en kan communiceren via het gewone medium van taal. Alleen zij die ervaring hebben, kunnen communiceren.

Neem bijvoorbeeld korrels zout in een zoutbed dat uit zeewater is geëxtraheerd. Als ze de diepte van de zee of de oceaan willen peilen en meten, zouden ze er terug in kunnen gaan. Het enige dat met hen en hun nieuwsgierigheid zou kunnen gebeuren is dat ze heel spoedig in de zee opgelost zullen worden, en dat nieuwsgierigheid ook opgelost zal worden, want zichzelf hebben het in zee veranderd en ze zijn zee. Hoe zouden ze het kennen door zichzelf te zijn? Zo lang men gescheiden is van de ervaring, zal er altijd nieuwsgierigheid zijn.

Het Absolute is als een oceaan en individuen zijn als zoutkorrels. Nieuwsgierigheid zorgt ervoor dat ze in de oceaan springen. Sommigen gebruiken mechanische middelen, anderen gebruiken logica, Manas, Buddhi en Chittita etc. De beste manier is door de rede; wanneer de rede ontwaakt is en haar poort open, dan verdwijnen alle verdelingen en is er slechts een oceaan. Degenen die op zoek naar kennis zijn, hebben ervaring; word Een met het Absolute en dan verdwijnt nieuwsgierigheid. Aham en Idam worden Een, en dan is er nooit enig communicatie-probleem. Nieuwsgierigheid is een serieuze daad vanaf de kant van niet-realisatie, maar enkel een komische daad vanuit de kant van Realisatie. Realiseer en communiceer.

Mr. Healey. Een paar dagen gelden observeerde ik iemand die een televisietoestel repareerde. Hij had het open gemaakt en werkte er aan zonder hem uit te zetten. Ik zei tegen hem: "Is dat niet gevaarlijk?" Hij zei: "Soms is dat zo."

Dit gaf me het idee dat we leven in een omgeving waar buitengewone trillingen in alle richtingen door materie gaan. Is het mogelijk dat trillingen zoals deze de mensheid kunnen schaden? Ik vroeg me af of u Shankaracharya hierover een vraag kunt stellen.

Z.H. De hele Schepping is vol trillingen en zij die daarvoor verantwoordelijk zijn, weten het, maar zij die het niet weten worden van een afstand bang! De mens die zijn werk door en door kent weet heel goed van alle gevaren, en door zijn kennis lukt het hem te werken zonder door hen overmeesterd te worden. Elk beroep werkt met hetzelfde principe. Onderwijzers kennen hun onderwerp; chirurgen weten hoe ze moeten opereren; maar zelfs een goede ingenieur zou doodsbenuwd zijn om een medische operatie te doen! Een advocaat werkt aan vele zaken, werkt vol vertrouwen en wint. Als hij weet dat de zaak van zijn cliënt niet waar is, dan kan hij voorwenden dat hij wint en de zaak alleen aannemen vanwege het honorarium; maar zijn gebrek aan vertrouwen zal op zich de reden van zijn nederlaag worden. Electriciëns weten hoe ze moeten werken met elektrische stroom; bij een sterke stroom gebruiken ze rubber handschoenen en laarzen. Ze gaan nooit dood tenzij ze tijdens hun werk in slaap vallen. Zo lang ze vol aandacht zijn zal alles gladjes verlopen. Zij die dat werk niet kennen, staan tegenover het gevaar.

Ook de schepping heeft zulke gevaarlijke punten, maar verantwoordelijke Mensen weten dat en raken niet in paniek. Voor hen is er nooit een gevaarlijk moment. Het enige werk dat nodig is is dat men zijn werk volledig en efficiënt kent. Een gerealiseerd Mens zal alles over de verbindingen van de wereld geleerd hebben. De wereld is verbonden door de trillingen van de subtiele wereld, die fijner zijn dan de trillingen van de fysieke wereld. Hij weet hoe ermee om te gaan en komt nooit in gevaar. Zij die zich bezig houden met deze dreigende gevaren, hoeven alleen de kunst van Zelfrealisatie te leren (die zich bezig houdt met deze verbindingen) en ze zullen zien hoe gemakkelijk het werk is! Alle gevaren liggen in onwetendheid en halve kennis.

Er zijn bepaalde andere mensen die 'twaalf ambachten en dertien ongelukken' hebben. Ze verzamelen een beetje informatie over al die ambachten en doen kleine karweitjes als de gelegenheid zich voordoet. Ze hebben geen vertrouwen in zichzelf en kunnen ook geen ander werk doen met vertrouwen. Hun nut is zeer beperkt. Voor echte mensen staat leren, kennen en hun werk grondig goed doen, open. Op het Spirituele niveau is het veld ook wijd open voor mensen om te leren, te kennen en in staat te zijn om hun werk helemaal goed te doen.

Mr. Bill Anderson. De kunsten in het Westen verkeren vaak in slechte staat omdat ze door oude en versleten regels gehinderd worden, of omdat er in het geheel geen regels gevolgd worden. De eerste situatie leidt tot saaie kunst en de tweede tot zeer persoonlijke kunst zodat de communicatie niet plaats vindt. Hoe kunnen we deze problemen te boven komen?

Z.H. Het wegvallen van standaards bij de manier waarop kunst wordt uitgevoerd, gecommuniceerd en gewaardeerd is nu een universeel fenomeen! Zowel het westen als het oosten lijden er onder. Er is niets mis met de kunsten en hun regels. Het foute zit hem in degenen die met de kunst te maken hebben want zij hebben het gevoel voor de werkelijke ervaring verloren. Hun ervaringen zijn oppervlakkig, hun Wezens zijn oppervlakkig, ze krijgen iets ouds te pakken en maken het op hun eigen manier na en zoeken goedkope populariteit of geld. Ze produceren te veel uit te weinig ervaring, en deze producten worden vandaag bewonderd maar zullen morgen weggegooid worden. Er zit geen diepte in die de test van de tijd en afscheid kan doorstaan.

De menselijke maatschappij, die door zulke holle werken en werkers is beïnvloed, heeft ook contact verloren met appreciatie en aldus heb je de huidige situatie. Wanneer een mens met een goed Wezen zich zet aan ervaring en uitdrukking, dan zal Kunst zich manifesteren en die gaat ook direct naar het hart van de mensen. Het zijn niet de regels die ertoe doen, het is Zijn en ervaring die ertoe doen. Maak Mensen en zij zullen Kunst scheppen.

Mr. Bill Anderson. Ons wordt verteld dat het stellen van vragen helpt bij onze voortgang naar Zelfrealisatie. Waar komt een goede vraag vandaan?

Z.H. Chitta is de voorraad. Hier kunnen vele dingen bewaard worden. Sommigen slaan goede Kennis op, en andere mensen slaan rommel op die niet door de Atman of Buddhi gewaardeerd worden en er staat geen parate weigering klaar voor wat niet waar of goed is. Dan moet men het weggooien, en een vraag rijst op uit de Atman voor wat betreft het weggooien van de rommel die verzameld is. Net als een handelaar wanneer die per ongeluk de hand legt op een gebrekkig product, het snel gaat verkopen. Dus wanneer de Atman of Buddhi roepen dat er iets onwaar of onzuiver is over bepaalde ideeën of gewoonten die men opgeslagen heeft, dan produceert dat een goede vraag. Alleen zij die vragen stellen worden zuiver.

Er zijn twee soorten handelaren. Een goede handelaar zal als hij bij toeval een gebrekkig product heeft dat niet op de markt brengen want hij houdt er niet van slechte producten te verhandelen en zijn klanten te bedriegen. Hij zal het vernietigen en vervangen door een goed product zelfs als hij dat moet doen met verlies. De andere en slechte handelaren zullen goedkope en nutteloze producten kopen en ze onder elk voorwendsel verkopen en hun klanten bedriegen. Zelfs op het Spirituele niveau worden deze gezien. Mensen pakken onzinnige ideeën op en blijven ze verhandelen, terwijl heel weinigen standvastig blijven om alleen ware Kennis te verkrijgen en deze dan aan anderen geven.

R. Tot slot dank ik Zijne Heiligheid voor alle zorg en moeite die hij genomen heeft. Hij heeft zoveel aanbevolen voor deze zieke patiënt die een periode van herstel voor zich heeft; mag deze man vrijgesteld worden van het onderwijzen van andere mensen tot hij het slechte in zichzelf uitgezuiverd heeft?

Z.H. Bood zijn zuivere zegen aan aan Dr. Roles en zijn mensen. Hij zei ook dat Dr. Roles niet ziek is, maar hij legt het kwaad van anderen op zichzelf en zoekt genezing door zijn eigen ervaring. Deze Traditie biedt ware Kennis die niet alleen het overheengelegde geneest maar ook de werkelijke ziekten.

Zegeningen worden opnieuw aangeboden door Zijne Heiligheid aan Dr. Roles en zijn mensen.

Toen Jaiswal vragen werden gesteld over de betekenis van deze laatste opmerkingen, legde Jaiswal uit dat ze sloegen op een van de traditionele methoden die doctoren in India gebruiken: de doctor neemt alle symptomen en zorgen en pijnen van zijn patiënt over in zijn eigen wezen en geneest zo de patiënt. Maar hij zelf moet dan zijn eigen genezing vinden. Zo ook in het geval van deze doctor. Nu hij alle zorgen en pijnen van al zijn mensen op zich genomen heeft, moet hij nu zijn eigen genezing vinden door de heilige Traditie.

शान्ति शान्ति शान्ति: